A BIZOTTSÁG (EU) 2018/2035 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018. október 18.)

az Északi-tengeren a bizonyos fajok tengerfenéki halászatában alkalmazandó visszadobási kötelezettség 2019–2021 közötti végrehajtásának részletes szabályairól

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a kirakodási kötelezettség Északi-tengeren történő végrehajtásának részletes meghatározásáról, valamint a 676/2007/EK és az 1342/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 4-i (EU) 2018/973 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 11. cikkére,

mivel:

(1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajokra vonatkozó kirakodási kötelezettség bevezetésével törekszik minden uniós halászati tevékenységben fokozatosan felszámolni a visszadobás gyakorlatát.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke olyan többéves tervek elfogadásáról rendelkezik, amelyek állományvédelmi intézkedéseket írnak elő bizonyos állományoknak egy adott földrajzi területen való halászata kapcsán.

(3) Az ilyen többéves tervek meghatározzák a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részleteit, és felhatalmazhatják a Bizottságot arra, hogy e részleteket tovább pontosítsa a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján.

(4) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy többéves terv hiányában a kirakodási kötelezettség végrehajtása érdekében a tagállamok által kidolgozott közös ajánlásokon alapuló visszadobási terveket fogadjon el.

(5) Belgium, Dánia, Franciaország, Németország, Hollandia, Svédország és az Egyesült Királyság mind közvetlen halászati állománygazdálkodási érdekkel bír az Északi-tengeren. A tagállamok az Északi-tengerrel foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően 2017. május 31-én az északi-tengeri tengerfenéki halászatban alkalmazandó visszadobási tervre irányuló közös ajánlást nyújtottak be a Bizottsághoz. E közös ajánlás alapján az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([3]) meghatározta az említett halászatokban 2018 folyamán alkalmazandó visszadobási tervet.

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 2018. július 4-én elfogadta az Északi-tenger tengerfenéken élő állományaira és azok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2018/973 rendeletet. Az említett rendelet 11. cikke felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a tagállamok által kidolgozott közös ajánlások alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kirakodási kötelezettség részleteiről.

(7) Az Északi-tengerrel foglalkozó tanácsadó testülettel és a nyílt tengeri állományokkal foglalkozó tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően Belgium, Dánia, Franciaország, Németország, Hollandia, Svédország és az Egyesült Királyság 2018. május 30-án új közös ajánlást nyújtott be a Bizottsághoz az Északi-tengeren folytatott tengerfenéki halászatban alkalmazandó kirakodási kötelezettség részleteire vonatkozóan. A közös ajánlást 2018. augusztus 30-án módosították.

(8) Az (EU) 2018/973 rendeletben meghatározottak szerint az Északi-tenger az ICES 2a és 3a körzetet, illetve az ICES 4 alterületet öleli fel.

([1]) HL L 179., 2018.7.16., 1. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

([3]) A Bizottság (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. október 20.) az Északi-tengeren és az ICES IIa körzet uniós vizein folytatott bizonyos tengerfenéki halászati tevékenységekben 2018-ban alkalmazandó visszadobási terv létrehozásáról (HL L 7., 2018.1.12., 6. o.).

(9) Az érintett tudományos testületek szakvéleményeket adtak, amelyeket a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) áttekintett ([1]). 2018. szeptember 11-én a 28 tagállam és a Bizottság, valamint megfigyelőként az Európai Parlament képviselőinek részvételével szakértői csoport ült össze, és megvitatta a szóban forgó intézkedéseket.

(10) A HTMGB megállapította, hogy bizonyos állományok esetében a halak túlélési arányának megalapozottsága adott esetben elmarad a más fajokra jellemzőtől; ez a helyzet a sima lepényhal esetében is. A Bizottság azonban mérlegelte egyrészt azt, hogy a mentesség az egyes egyedekkel szemben milyen hatást gyakorol a teljes állományra, másrészt pedig azt, hogy a HTMGB észrevételeinek kezeléséhez szükséges adatgyűjtéshez indokolt a halászat folytatása. Azokban az esetekben, amikor az élettelenül visszadobott halak mennyisége viszonylag kicsi, a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes mentességek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyekre a kirakodási kötelezettség teljeskörű hatálybalépésére tekintettel szükség van a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

(11) Az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján túlélési arányon alapuló mentességet biztosított az ICES 4c körzetben vonóhálóval kifogott közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedei tekintetében. E bizonyítékokat a korábbi években értékelték, és a HTMGB megállapította ([2]), hogy kielégítőek. Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. A HTMGB rámutatott, hogy nem nyújtottak be új információt a halbölcsők elhelyezkedéséről ([3]). Mivel jelenleg nincsenek azonosított halbölcsők, a mentesség ugyan belefoglalható e rendeletbe, de a tagállamoknak be kell nyújtaniuk a vonatkozó információkat, amint azonosítják e területeket.

(12) Az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentességet vezetett be az ICES 2a és 3a körzetben, illetve az ICES 4 alterületen csapdákkal ejtett norvég homár fogásai tekintetében. E bizonyítékokat a korábbi években értékelték, és a HTMGB megállapította ([4]), hogy a bizonyítékok kielégítőek. Az új közös ajánlás javasolja e mentesség alkalmazásának folytatását. A körülmények változatlanságát figyelembe véve ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

(13) Az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelet túlélési arányon alapuló mentességet vezetett be az ICES 4 alterületen a norvég homár bizonyos halászeszközökkel végzett halászatában, amennyiben hálórácsos szelektáló eszközt alkalmaznak. A mentesség a téli hónapokra és egyes ICES funkcionális egységekre korlátozódott. Az új közös ajánlás javasolja a mentesség alkalmazásának folytatását és az ICES 2a és 3a körzetre való kiterjesztését. A tagállamok 2018-ban naprakész tudományos adatokkal bizonyították a 80 mm-nél nagyobb szembőségű zsákvéggel vagy legalább 70 mm szembőségű, szelektáló eszközzel kiegészített zsákvéggel ellátott fenékvonóhálóval kifogott norvég homárok magas túlélési arányát. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely aggályokat fogalmazott ([5]) meg az Északi-tenger nyugati partvidékére vonatkozó becsült túlélési arányok tekintetében, valamint annak kapcsán, hogy ezek a becslések a teljes területre nézve reprezentatívak-e. A HTMGB azonban rámutatott arra, hogy az alapul vett tudományos információk következetes megközelítésen alapulnak, és hogy a szélesebb flotta összefüggésében alkalmazott hitelesítési módszer észszerű. Ilyen körülmények között a mentesség 2021. december 31-ig alkalmazható, de a közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak adatokat kell szolgáltatniuk az Északi-tenger nyugati partjainál folytatott halászatról.

(14) Az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelet a túlélési arányokat alátámasztó tudományos bizonyítékok alapján túlélési arányon alapuló mentességet vezetett be a csapdákkal és hálóvarsákkal járulékosan kifogott, fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok tekintetében. E bizonyítékokat a korábbi években értékelték, és a HTMGB arra a következtetésre jutott ([6]), hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a visszadobott halak mortalitása valószínűleg alacsony, azonban a halászat során ténylegesen ejtett fogások elhanyagolhatóak. Mivel a fogások nem jelentősek, és tekintettel arra, hogy a körülmények nem változtak, ez a mentesség belefoglalható e rendeletbe.

(15) Az új közös ajánlás az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen túlélési arányon alapuló mentességet javasol a sima lepényhal kopoltyúhálókkal és tükörhálókkal folytatott halászatában. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az e halászat keretében visszadobott sima lepényhalak túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott ([7]), hogy észszerű információkat szolgáltattak a számottevően magas túlélési arányról. Ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([3]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([4]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([5]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([6]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf
([7]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(16) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentességet javasol az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen a sima lepényhal dán kerítőhálókkal ejtett fogásai tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az e halászat keretében visszadobott sima lepényhalak túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott ([1]), hogy a túlélési arányokról szóló tanulmány adatai megbízhatóak, bár további tényezők is használhatók volnának a túlélés javítása érdekében, mivel a túlélés esélye jelentősen csökken, ha a sima lepényhalak kiválogatási ideje meghaladja a 30 percet. Így e mentességet bele lehet foglalni e rendeletbe.

(17) Az új közös ajánlás az ICES 3a körzetben és az ICES 4 alterületen a téli hónapokban vonóhálóval folytatott, lepényhal-alakúakra és hengeres testű halakra irányuló halászatban fogásként vagy járulékos fogásként kifogott sima lepényhalak tekintetében túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az e halászat keretében visszadobott sima lepényhalak túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott ([2]), hogy mivel a tanulmány szerint a túlélési arány a nyári hónapokban csökkent, ha a kiválogatási idő meghaladta a 60 percet, ezért a sima lepényhal nyáron jellemző alacsony túlélési aránya indokolttá teszi a mentességnek a téli hónapokra való korlátozását. Ezért e mentességet indokolt belefoglalni e rendeletbe.

(18) Az új közös ajánlás túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazását javasolja az ICES 4 alterületen és az ICES 2a körzetben merevítőrudas vonóhálóval kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb sima lepényhalak tekintetében. A tagállamok tudományos bizonyítékokat nyújtottak be az e halászat keretében visszadobott sima lepényhalak túlélési arányának alátámasztására. A bizonyítékokat benyújtották a HTMGB-nek, amely arra a következtetésre jutott ([3]), hogy az adott halászatban a túlélési arányt számos tényező befolyásolja, így az nagyon változó. A HTMGB-nek ezenkívül kétségei merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a viszonylag magas indikatív visszadobási arányok és a viszonylag alacsony túlélési arányok ismeretében valószínű, hogy a visszadobott sima lepényhalak jelentős mennyisége nem marad életben. Az adatgyűjtés érdekében tehát folytatni kell a halászatot, és ezért a Bizottság úgy véli, hogy a mentességet meg kell adni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. E körülmények mellett a mentesség ideiglenesen alkalmazható 2019. december 31-ig. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése érdekében kidolgozott, a HTMGB által értékelésre kerülő ütemterv; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról.

(19) Az ICES 2a és 3a körzetben és az ICES 4 alterületen bármilyen halászeszközzel kifogott rájaalakúak túlélési arányára vonatkozóan nem állnak rendelkezésre részletes tudományos bizonyítékok a mentességet élvező összes flottaszegmens és eszközkombináció tekintetében. A túlélési arányok néhány kivételtől eltekintve általában megalapozottak, mindazonáltal további adatokra van szükség. Az adatgyűjtés érdekében tehát folytatni kell a halászatot, és ezért a Bizottság úgy véli, hogy a mentességet meg kell adni, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamoknak minden év május 31-ig be kell nyújtaniuk a következőket: a) a túlélési arány növelése és a HTMGB által jelzett hiányzó adatok pótlása érdekében kidolgozott, a HTMGB által évente értékelésre kerülő ütemterv; b) éves jelentések a túlélési arányt érintő programok előrehaladásáról és módosításáról/kiigazításáról.

(20) A rájaalakúak túlélési arányának vizsgálata során megállapítást nyert, hogy a kakukkráják (*Leucoraja naevus*) túlélési aránya sokkal alacsonyabb, mint más fajoké, és a vonatkozó tudományos ismeretek kevésbé megalapozottak. Azonban ha e faj kizárásra kerül a mentesség köréből, az lehetetlenné tenné a halászatot és a pontos adatok gyűjtésének folytatását. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ezt a mentességet csak 1 évre indokolt engedélyezni, és sürgősen új tanulmányokra, valamint magasabb túlélési arányt biztosító intézkedésekre van szükség, melyeket 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteni értékelésre.

(21) Az (EU) 2018/45 felhatalmazáson alapuló rendelet *de minimis* kivételeket biztosított az alábbiak tekintetében:

— az ICES 2a és 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterületen tükörhálóval és kopoltyúhálóval kifogott közönséges nyelvhalak,

— az ICES 4 alterületen bizonyos, flamand hálópanellel ellátott merevítőrudas vonóhálókkal kifogott közönséges nyelvhalak,

— az ICES 3a körzetben a közönséges nyelvhalak, a foltos tőkehalak, a vékonybajszú tőkehalak, a közönséges tőkehalak, a fekete tőkehalak, a sima lepényhalak, a heringek, a norvég tőkehalak, az aranylazacok és a kék puhatőkehalak bizonyos fenékvonóhálókkal ejtett együttes fogásai,

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([3]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

— az ICES 3a körzetben halászkosarakkal kifogott közönséges nyelvhalak, foltos tőkehalak, vékonybajszú tőkehalak, közönséges tőkehalak, fekete tőkehalak és szürke tőkehalak együttes fogásai,

— az ICES 3a körzetben bizonyos fenékvonóhálókkal fogott vékonybajszú tőkehalak,

— az ICES 4c körzetben fenékvonóhálóval fogott vékonybajszú tőkehalak és közönséges tőkehalak.

(22) A tagállamok bizonyítékokkal támasztották alá ezeket a *de minimis* kivételeket. A HTMGB felülvizsgálta e bizonyítékokat ([1]), és arra a következtetésre jutott ([2]), hogy a tagállamok által benyújtott dokumentumok olyan megindokolt érveket tartalmaztak, amelyek igazolják, hogy a szelektivitás további javítása nehézségekbe ütközik, vagy a nem szándékos fogások kezelése aránytalan költségekkel járna. A körülmények változatlanságának fényében helyénvaló a *de minimis* kivételek alkalmazását az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjával összhangban az új közös ajánlásban javasolt százalékos szint és szükséges módosítások tiszteletben tartásával folytatni.

(23) Az új közös ajánlás az alábbiak tekintetében javasol *de minimis* kivételeket:

— az ICES 4 alterületen bizonyos fenékvonóhálókkal kifogott sima lepényhalak,

— az ICES 4b és 4c körzetben merevítőrudas vonóhálóval kifogott valamennyi, fogási korlátok hatálya alá tartozó faj,

— az ICES 4a és 4b körzetben fenékvonóhálóval kifogott vékonybajszú tőkehalak és közönséges tőkehalak,

— bizonyos, legalább 120 mm szembőségű fenékvonóhálóval és bizonyos, 100–119 mm közötti szembőségű fenékvonóhálóval az ICES 4 alterületen kifogott északi menyhalak,

— az ICES 4 alterületen bizonyos merevítőrudas vonóhálóval kifogott vékonybajszú tőkehalak,

— az ICES 4 alterületen fenékvonóhálóval (OTB, OTT, PTB, TBB) kifogott fattyúmakrélák,

— az ICES 4 alterületen fenékvonóhálóval (OTB, OTT, PTB, TBB) kifogott makrélák.

(24) A tagállamok tudományos bizonyítékokkal támasztották alá az új *de minimis* kivételeket, amelyeket a szelektivitás további növelésének nehézségei és a fogások kezelésének aránytalan költségei indokolnak. A bizonyítékokat a HTMGB a 2018. július 2–6-i plenáris ülésén vizsgálta meg.

(25) Az ICES 4a és 4b körzetben fenékvonóhálóval kifogott vékonybajszú tőkehalra és közönséges tőkehalra vonatkozó kivétel tekintetében a HTMGB arra a következtetésre jutott, hogy egyes tagállamok vonatkozó adatai hiányoznak. Az adatgyűjtés érdekében tehát folytatni kell a halászatot, és ezért a Bizottság úgy véli, hogy a kivételt ideiglenesen, 2019. december 31-ig engedélyezni kell, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

(26) A tagállamok által benyújtott bizonyítékok alapján a HTMGB úgy ítélte meg, hogy helyénvaló *de minimis* kivételt megállapítani az ICES 4 alterületen bizonyos fenékvonóhálókkal kifogott sima lepényhalak tekintetében.

(27) A HTMGB szerint a benyújtott adatok lehetővé teszik *de minimis* kivétel engedélyezését az ICES 4b és 4c körzetben merevítőrudas vonóhálóval folytatott homokigarnéla-halászatban.

(28) Az ICES 4 alterületen bizonyos, 100–119 mm közötti szembőségű fenékvonóhálókkal kifogott északi menyhalakra vonatkozó *de minimis* kivétel tekintetében a HTMGB nehéznek ítélte meg a szelektivitás javítása érdekében javasolt intézkedések hatásának pontos értékelését. A HTMGB jelezte, hogy egyes tagállamok vonatkozó adatai hiányoznak. Azt azonban elismerte, hogy a szóban forgó halászatban használt halászeszközök eleve szelektívek, és hogy a szelektivitás további javítása nem volna gazdaságos. Az adatgyűjtés érdekében tehát folytatni kell a halászatot, és ezért a Bizottság úgy véli, hogy a kivételt ideiglenesen, 2019. december 31-ig engedélyezni kell, de a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. A tagállamoknak be kell nyújtaniuk: a) olyan adatokat, amelyek bizonyítják, hogy e halászati tevékenységekben a szelektivitás további javítása rendkívül nehéz volna; és b) további fogási vagy flottainformációkat a valószínűleg ugyanazt a halászati tevékenységet folytató más tagállamok flottáira vonatkozóan. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

([1]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([2]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(29) A tagállamok által benyújtott bizonyítékok és a HTMGB következtetései alapján indokolt *de minimis* kivételt engedélyezni az ICES 4 alterületen bizonyos, legalább 120 mm-es szembőségű fenékvonóhálókkal kifogott északi menyhalak tekintetében.

(30) A HTMGB elismerte a következtetéseiben, hogy részletes adatokat nyújtottak be az ICES 4 alterületen bizonyos merevítőrudas vonóhálókkal kifogott vékonybajszú tőkehalakra vonatkozó *de minimis* kivétel kapcsán. A HTMGB azonban jelezte, hogy a vékonybajszú tőkehalak halászatában a szelektivitás csak bizonyos mértékig javítható, és megjegyezte, hogy a *de minimis* mennyiség számításában alkalmazott megközelítés korlátozhatja a szelektivitást, mivel a vékonybajszú tőkehal akár összes nem kívánt fogása visszadobható. Ilyen körülmények között a mentességet a megfigyelt visszadobások szintjén (2 %) kell alkalmazni, és a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig az éves felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre.

(31) A HTMGB áttekintette a fenékvonóhálókat, kerítőhálókat és merevítőrudas vonóhálókat használó hajók által fogott fattyúmakrélákra és makrélákra vonatkozó új *de minimis* kivételekkel kapcsolatos tagállami bizonyítékokat, és arra a következtetésre jutott, hogy további információkra van szükség. Tekintettel arra, hogy a további adatokhoz folytatni kell a halászatot és az adatgyűjtést, az egyes fajokra vonatkozó mentességeket 1 évre korlátozott időtartamra indokolt megadni, és a tagállamokat kötelezni kell olyan megfelelő adatok benyújtására, amelyek lehetővé teszik a HTMGB számára az indokok teljeskörű értékelését, a Bizottság számára pedig a felülvizsgálatot. Az érintett tagállamoknak további vizsgálatokat kell végezniük, és az adatokat 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb a HTMGB elé kell terjeszteniük értékelésre. Ezeket a kivételeket ezért ideiglenesen, 2019. december 31-ig indokolt alkalmazni.

(32) A teljes kifogható mennyiségek meghatározásához használt, a visszadobott halak arányára vonatkozó becslések megbízhatósága érdekében olyan esetekben, amikor a *de minimis* kivétel adathiány miatt extrapolált adatokon és részleges flottainformációkon alapul, a tagállamoknak pontos és ellenőrizhető, a *de minimis* rendelkezéssel érintett teljes flottára vonatkozó adatokat kell benyújtaniuk.

(33) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (5) bekezdésének a) pontjával összhangban a kirakodási kötelezettség végrehajtásának részletes szabályai magukban foglalhatnak az említett rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett technikai intézkedéseket is. Annak érdekében, hogy a Skagerrakban javuljon a halászeszközök szelektivitása, és csökkenjen a nem szándékos fogások mennyisége, helyénvaló fenntartani több olyan technikai intézkedést, amelyről az Unió és Norvégia között 2011-ben ([1]) és 2012-ben ([2]) megegyezés született, valamint indokolt engedélyezni a SepNep szelektáló eszköz használatát.

(34) Az új közös ajánlásban javasolt intézkedések összhangban vannak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével, 15. cikke (5) bekezdésének c) pontjával és 18. cikkének (3) bekezdésével, valamint az (EU) 2018/973 rendelettel és különösen annak 11. cikkével, így belefoglalhatók e rendeletbe.

(35) Az 1380/2013/EU rendelet 18. cikkének megfelelően a Bizottság figyelembe vette mind a HTMGB értékelését, mind pedig azt, hogy a tagállamoknak 2019. január 1-jére meg kell valósítaniuk a kirakodási kötelezettség teljeskörű végrehajtását. Több mentesség, illetve kivétel esetében a HTMGB által tett észrevételek kezelése érdekében folytatni kell a halászati tevékenységet és az adatgyűjtést. Ezekben az esetekben a Bizottság a halászati gazdálkodás pragmatikus és körültekintő megközelítése jegyében indokoltnak tartja ideiglenes mentességek, illetve kivételek engedélyezését, ezek hiányában ugyanis nem történhetne meg azon adatok gyűjtése, amelyekre a kirakodási kötelezettség teljeskörű hatálybalépésére tekintettel szükség van a visszadobás gyakorlatának megfelelő és megalapozott irányításához.

(36) Az (EU) 2018/973 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság a 2018. augusztus 5-ével kezdődő ötéves időtartamra felhatalmazást kapott a kirakodási kötelezettségre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ezért e rendelet alkalmazásának harmadik évében helyénvaló felülvizsgálni a kirakodási kötelezettség alóli, túlélési arányon alapuló mentességek és *de minimis* kivételek hatását.

(37) mivel az e rendeletben előírt intézkedések közvetlenül érintik az uniós hajók halászati idényének tervezését és a kapcsolódó gazdasági tevékenységeket, e rendeletnek a kihirdetése után indokolt azonnal hatályba lépnie. Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni,

([1]) A Skagerrakban és a Kattegatban folytatott 2012. évi halászat szabályozásáról az Európai Unió és Norvégia között megtartott halászati konzultációk következtetéseit összefoglaló jegyzőkönyv.

([2]) A Skagerrakban érvényes visszadobási tilalom és ellenőrzési intézkedések végrehajtását szolgáló intézkedésekről az Európai Unió és Norvégia között folytatott halászati konzultációk következtetéseit összefoglaló 2012. július 4-i jegyzőkönyv.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kirakodási kötelezettség végrehajtása

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésében előírt kirakodási kötelezettség a 2019–2021 közötti időszakban e rendelettel összhangban alkalmazandó az Északi-tenger (ICES 2a, 3a körzet és ICES 4 alterület) uniós vizein a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok tengerfenéki halászatában.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „Seltra-hálópanel”: olyan szelektáló eszköz, amely:

   — egy négyes osztatú hálószakaszban három 90 mm-es szembőségű hálómezőhöz csatlakozó, legalább 270 mm szembőségű (rombusz alakú) hálószemekből, vagy legalább 140 mm szembőségű (négyzetes) hálószemekből szőtt felső hálópanel,

   — legalább 3 méter hosszúságú,

   — legfeljebb 4 méter távolságra helyezkedik el a zsákkötéltől, valamint

   — szélessége eléri a vonóháló felső rétegének teljes szélességét (azaz szegélytől szegélyig ér).

2. „hálórácsos szelektáló eszköz (Netgrid)”: kettős osztatú vonóhálóba illesztett négyes osztatú háló, amelyben egy legalább 200 mm szembőségű, rombusz alakú szemekből álló döntött hálórács a vonóháló tetején lévő menekülőnyíláshoz vezet.

3. „flamand hálópanel”: a merevítőrudas vonóháló utolsó, kúpos kialakítású hálószakasza, amelynek:

   — hátulsó oldala közvetlenül csatlakozik a zsákvéghez,

   — felső és alsó hálószakasza (a hálószemek csomók között mért távolságát tekintve) legalább 120 mm szembőségű hálóanyagból készül,

   — nyújtott hossza legalább 3 m.

4. „SepNep”: olyan feszítőlapos vonóháló, amely:

   — a 80–99 +≥ 100 mm szembőségtartományon belüli hálóból készül,

   — több 80–120 mm szembőségű zsákvéggel rendelkezik, amelyek egyetlen hosszabbító elemhez vannak erősítve; a vonóháló legfelső zsákvége legalább 120 mm szembőségű, és egy legfeljebb 105 mm szembőségű elválasztó hálómezővel van felszerelve, valamint

   — opcionálisan egy legalább 17 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is ellátható, feltéve, hogy annak kialakítása lehetővé teszi a norvég homár kis méretű egyedeinek menekülését.

3. cikk

A norvég homárra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az Északi-tenger (ICES 2a és 3a körzet, illetve ICES 4 alterület) uniós vizein a norvég homár következő fogásaira:

a) csapdával ejtet fogások (FPO ([1]));

([1]) Az e rendeletben alkalmazott halászeszközkódok a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2011. április 8-i 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet XI. mellékletében szereplő kódoknak felelnek meg (HL L 112., 2011.4.30., 1. o.). Azon hajók esetében, amelyek teljes hosszúsága 10 méternél kisebb, az e táblázatban használt halászeszközkódok a FAO halászeszköz-osztályozási kódjainak felelnek meg.

b) az alábbiakkal felszerelt fenékvonóhálókkal (OTB, TBN) ejtett fogások:

1. 80 mm-nél nagyobb szembőségű zsákvég; vagy

2. legalább 70 mm szembőségű és legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott zsákvég; vagy

3. legalább 35 mm szembőségű és legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott zsákvég.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott norvég homárok visszadobásakor az állatokat haladéktalanul és egészben vissza kell engedni a fogás helye szerinti területen.

(3) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

4. cikk

A közönséges nyelvhalra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó a közönséges nyelvhalnak az ICES 4c körzet uniós vizein a parttól számított hat tengeri mérföld távolságon belül, de az azonosított halbölcsőhelyeken kívül 80–99 mm-es szembőségű zsákvéggel rendelkező feszítőlapos vonóhálókkal (OTB) ejtett fogásaiban a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedekre.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség csak a legfeljebb 10 méter teljes hosszúságú és legfeljebb 221 kW motorteljesítményű hajók esetében alkalmazandó, amelyek legfeljebb 30 méter mélységű vizekben legfeljebb 1 óra 30 perces időtartamig vontatnak halászeszközt.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott közönséges nyelvhalak visszadobásakor az állatokat haladéktalanul vissza kell engedni.

5. cikk

A fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok csapdákkal és hálóvarsákkal járulékosan kifogott egyedeire vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 3a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a csapdákkal és hálóvarsákkal (FPO, FYK) járulékosan kifogott, fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok összes fogására.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott halak visszadobásakor az állatokat a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

6. cikk

A célzottan vagy járulékos fogásként kifogott sima lepényhalakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 3a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a következő fogásokra:

a) hálóval (GNS, GTR, GTN, GEN) kifogott sima lepényhalak;

b) dán kerítőhálókkal kifogott sima lepényhalak;

c) a téli hónapokban (november 1-jétől április 30-ig) a lepényhal-alakúakra vagy a hengeres testű halakra irányuló halászatban legalább 120 mm-es szembőségű fenékvonóhálóval (OTB, PTB) kifogott sima lepényhalak.

(2) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalak visszadobásakor az állatokat haladéktalanul vissza kell engedni.

7. cikk

A sima lepényhal minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedeire vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein a sima lepényhal 80–119 mm szembőségű merevítőrudas vonóhálókkal (BT2) kifogott, minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb egyedeire.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott sima lepényhalak visszadobásakor az állatokat a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

8. cikk

A rájaalakúakra vonatkozó, túlélési arányon alapuló mentesség

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerinti, túlélési arányon alapuló mentesség alkalmazandó az Északi-tenger (ICES 2a és 3a körzet, illetve ICES 4 alterület) uniós vizein a rájaalakúak bármilyen halászeszközzel ejtett összes fogására.

(2) A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott mentességet a kakukkrájákra 2019. december 31-ig kell alkalmazni. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

(4) Az (1) bekezdésben említett körülmények között kifogott rájaalakúak visszadobásakor az állatokat a vízfelszín alatt haladéktalanul vissza kell engedni a vízbe.

9. cikk

De minimis kivételek

Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a következő mennyiségek dobhatók vissza az említett rendelet 15. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján:

a) a tükörhálót és kopoltyúhálót (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) használó hajók által az ICES 2a és 3a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, közönséges nyelvhalra irányuló halászatban:

   a közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti vagy feletti egyedeiből e faj teljes éves fogásának legfeljebb 3 %-a;

b) a flamand hálópanellel felszerelt, 80–119 mm-es szembőségű merevítőrudas vonóhálót (TBB) használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, közönséges nyelvhalra irányuló halászatban:

   a közönséges nyelvhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből e faj teljes éves fogásának legfeljebb 6 %-a 2019-ben, 5 %-a a fennmaradó időszakban;

c) a legalább 70 mm szembőségű, legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal ellátott fenékvonóhálót (OTB, TBN) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott, norvég homárra irányuló halászatban:

   a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal és a szürke tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg a norvég homár, a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a norvég garnéla, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal és a szürke tőkehal teljes éves fogásának 4 %-át;

d) a legalább 35 mm szembőségű, legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú fajszelektáló ráccsal és menekülőnyílással ellátott fenékvonóhálót (OTB) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott, norvég garnélára irányuló halászatban:

   a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a sima lepényhal, a fekete tőkehal, a hering, a norvég tőkehal, az aranylazac és a kék puhatőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg a norvég homár, a közönséges nyelvhal, a foltos tőkehal, a vékonybajszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a fekete tőkehal, a sima lepényhal, a norvég garnéla, a szürke tőkehal, a norvég tőkehal, az aranylazac, a hering és a kék puhatőkehal teljes éves fogásának 5 %-át;

e) a 70–99 mm szembőségű (TR2) fenékvonóhálót vagy kerítőhálót (OTB, OTT, SDN, SSC) használó hajók által az ICES 4c körzet uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

   a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg az egyébként kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedei teljes éves fogásának 6 %-át 2019-ben, valamint 5 %-át 2020-ban és 2021-ben; közönséges tőkehalból az említett teljes éves fogás legfeljebb 2 %-ának megfelelő mennyiség dobható vissza;

f) a 70–99 mm szembőségű fenékvonóhálót vagy kerítőhálót (OTB, OTT, SDN, SSC) használó hajók által az ICES 4a és 4b körzet uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a vékonybajszú tőkehal és a közönséges tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon együttes mennyisége, amely nem haladja meg az egyébként kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó fajok minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedei teljes éves fogásának 6 %-át 2019-ben; közönséges tőkehalból az említett teljes éves fogás legfeljebb 2 %-ának megfelelő mennyiség dobható vissza;

az f) pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat;

g) a 90–119 mm szembőségű, Seltra-hálópanellel felszerelt fenékvonóhálót (OTB, OTT, TBN), vagy legalább 120 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, TBN) használó hajók által az ICES 3a körzet uniós vizein folytatott halászatban:

a vékonybajszú tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből a norvég homár, a közönséges tőkehal, a foltos tőkehal, a vékonybajuszú tőkehal, a fekete tőkehal, a közönséges nyelvhal, a sima lepényhal és a szürke tőkehal teljes éves fogásának legfeljebb 2 %-a;

h) a SepNeppel felszerelt, 80–99 mm-es szembőségű fenékvonóhálót használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, norvég homárra irányuló halászatban:

a sima lepényhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon mennyisége, amely nem haladja meg a fekete tőkehal, a sima lepényhal, a foltos tőkehal, a vékonybajuszú tőkehal, a közönséges tőkehal, a norvég garnéla, a közönséges nyelvhal és a norvég homár teljes éves fogásának 3 %-át;

i) a merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 4b és 4c körzet uniós vizein folytatott, homoki garnélára irányuló halászatban:

a fogási korlátok hatálya alá tartozó fajok összesített fogásainak azon mennyisége, amely nem haladja meg e fogások teljes éves mennyiségének 7 %-át 2019-ben és 2020-ban, és 6 %-át 2021-ben;

j) a 100–119 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB) használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, északi menyhalra irányuló tengerfenéki halászatban:

az északi menyhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből az e halászatban e fajból ejtett teljes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

a j) pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat;

k) a legalább 120 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB) használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott, északi menyhalra irányuló tengerfenéki halászatban:

az északi menyhal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeiből az e halászatban e fajból ejtett teljes éves fogás legfeljebb 3 %-a;

l) a 80–119 mm-es szembőségű merevítőrudas vonóhálót használó hajók által az ICES 4 alterület uniós vizein folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

a vékonybajszú tőkehal minimális állományvédelmi referenciaméret alatti egyedeinek azon mennyisége, amely nem haladja meg a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal teljes éves fogásának 2 %-át.

A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok minden év május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) minden év augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat;

m) a 80–99 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB, TBB) használó hajók által az ICES 4 alterületen folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

fattyúmakrélából 2019-ben az e halászatban ejtett teljes éves fogás legfeljebb 7 %-a;

az m) pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat;

n) a 80–99 mm szembőségű fenékvonóhálót (OTB, OTT, PTB, TBB) használó hajók által az ICES 4 alterületen folytatott vegyes tengerfenéki halászatban:

makrélából 2019-ben az e halászatban ejtett teljes éves fogás legfeljebb 7 %-a;

az n) pontban meghatározott *de minimis* kivétel ideiglenesen, 2019. december 31-ig alkalmazandó. A közvetlen állománygazdálkodási érdekkel bíró tagállamok 2019. május 31. előtt a lehető leghamarabb további tudományos információkat nyújtanak be a mentesség alátámasztására. A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) 2019. augusztus 1-je előtt értékeli a benyújtott tudományos információkat.

10. cikk

A Skagerrak területén alkalmazandó különleges technikai intézkedések

(1) A Skagerrak területén tilos a fedélzeten tartani vagy használni bármilyen, 120 mm-nél kisebb szembőségű vonóhálót, dán kerítőhálót, merevítőrudas vonóhálót vagy hasonló vontatott hálót.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve használhatók az alábbi vonóhálók:

a) a legalább 90 mm szembőségű zsákvéggel ellátott vonóhálók, amennyiben Seltra-hálópanellel vagy legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek;

b) a legalább 70 mm szembőségű (négyzet alakú hálószemekből álló) zsákvéggel ellátott vonóhálók, amennyiben legfeljebb 35 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek;

c) nyílt tengeri fajok vagy ipari célból fogott fajok halászata esetén a 70 mm-nél kisebb szembőségű vonóhálók, feltéve, hogy a fogás több mint 80 %-ban egy vagy több nyílt tengeri fajt vagy ipari célból halászott fajt tartalmaz;

d) norvég garnéla halászata esetén a legalább 35 mm szembőségű zsákvéggel ellátott vonóhálók, amennyiben legfeljebb 19 mm rácsrúdtávolságú szelektáló ráccsal is rendelkeznek.

(3) A norvég garnélának a (2) bekezdés d) pontja szerinti halászata esetén alkalmazható halvisszatartó eszköz, ha elegendő halászati lehetőség áll rendelkezésre a járulékos fogások beszámításához, és amennyiben a halvisszatartó eszköz megfelel az alábbiaknak:

a) 120 mm vagy annál nagyobb szembőségű, négyzet alakú hálószemekből álló felső hálópanellel van ellátva;

b) legalább 3 méter hosszúságú; valamint

c) legalább olyan széles, mint a szelektáló rács.

11. cikk

SepNep

Az (EU) 2018/973 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban engedélyezett a SepNep-hálók használata.

12. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől 2021. december 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 18-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER